

İŞÇİ DAYANIŞMASI

Uluslararası İşçi Dayanışması Derneği Bülteni www.uidder.org • 15 Kasım 2009 • No:20

İşsizliğin, Açlığın, Savaşların Olmadığı Bir Dünya İçin!

Sermaye sınıfının sözcüleri krizin bittiğini ve toparlanma yaşandığını söyleyerek iyimserlik havası yayıyorlar. Böylelikle emekçilerin, kapitalist sömürü düzeninden umudunu kesmesinin önüne geçmeye çalışıyorlar. Ama öte taraftan da asıl gerçekliği itiraf etmek zorunda kalıyorlar. Sermayenin uluslararası sözcüleri önümüzdeki dönemde işsizlerin ve açların sayısının daha da artacağını söylüyor. Dünya Bankası başkanı Türkiye’de yapılan toplantılarda, dünya çapında **59 milyon** insanın işini kaybedeceğini, önümüzdeki yıl **90 milyon** insanın aşırı yoksulluk sınırına yuvarlanacağını, Afrika’da **50 bin** bebeğin ölebileceğini söyledi.

Şu an Asya ve Pasifik’te 642 milyon, Sahra-altı Afrika’da 265 milyon, Latin Amerika’da 53 milyon, Kuzey Afrika ve Ortadoğu’da 42 milyon, gelişmiş ülkelerde ise 15 milyon kişi açlık içinde yaşıyor. Açlık en fazla da çocukları vuruyor. Her sene **5 milyon** çocuk açlıktan ölüyor. İlaç bulamadığı için ölen çocukların sayısı da bir bu kadar. İnsanlar sadece açlıktan, ilaçsızlıktan ölmüyorlar. Dünyanın birçok bölgesinde **susuzluk** insanları kırıp geçiriyor. 6 milyarlık dünya nüfusunun yarısı ise yoksulluk sınırının altında yaşıyor. Bu tabloyu emperyalist kapışma ve savaş tamamlıyor. İşte kapitalizmin insanlığa reva gördüğü budur: Kriz, işsizlik, açlık, yoksulluk, hastalık, susuzluk ve dünyayı kana bulayan bölgesel ve emperyalist savaşlar!

Tüm bunlar bir kader mi? Hayır, **yaşananlar bir kader değil kapitalist kâr düzeninin doğal bir sonucudur.** Kapitalist düzende her şey kâr için üretiliyor, toplum için gerekli olsa bile kârlı olmayan ihtiyaç maddeleri üretilmiyor. Geçtiğimiz günlerde Avrupa’da süt üreticileri tam 40 milyon litre sütü tarlalara ve sokaklara döktüler. Neden? Çünkü süt fiyatları düşmüştü ve kâr getiriyordu. 5 milyon çocuk açlıktan ölürken 40 milyon litre sütün heba edilmesinin bir mantığı var mı? Ya da 1 milyar insan aç ve çaresiz yaşarken, işsizlik insanları toplumsal ve psikolojik yıkıma uğrattırken, her sene **1,5 trilyon** doların, evet 1,5 trilyon doların silaha harcanmasının bir mantığı var mı?

Kapitalizm insana ve doğaya yabancı, akıl dışı bir sistemdir. Kapitalizmi yüceltenler yalnızca patronlar sınıfı ve para karşılığında onların sözcülüğüne soyunanlardır. Onlara göre kapitalizm “insanlığa en yararlı sistemdir”! Bu

yalanın üzerini örtmek için, emekçi kitleleri televizyon ve gazete gibi kitle iletişim aygıtları aracılığıyla bombardımana tutuyorlar. Emekçi kitlelerin bilincini bulandırmaya, kapitalizmin değiştirilemez olduğuna inandırmaya çalışıyorlar. Ama gerçekler mızrak gibi, çuvala sığmıyor. Son yaşanan ekonomik kriz bir kez daha kapitalizmin ipliğini pazara çıkardı. *İnsanlar artık kapitalizme inanmıyorlar ve hoşnutsuzluklarını dile getiriyorlar.* Nitekim tam da bundan dolayı IMF başkanı gibi sermaye sözcüleri sosyal patlamalar, yani toplumsal ayaklanmalar olabileceğine dikkat çekiyorlar. Bu, işçi sınıfından ne denli korktuklarının açık bir göstergesidir.

Bugünkü bilim ve teknolojiyle işsizliğin, açlığın, hastalıkların ve ölümlerin önüne geçmek mümkündür. Ürünler kâr için değil de *toplumun ihtiyaçları için üretildiğinde* ve üretim araçları tam kapasiteyle çalıştırıldığında, dünya üzerinde yaşayan 6 milyar insandan çok daha fazlasının ihtiyacını karşılamak olanaklı hale gelecektir. İnsanlığın tüm ihtiyaçlarını **3-4 saat çalışarak** karşılamak bir hayal değil gerçekliktir. Böylece iş saatlerinin düşürülmesi ve işsizlere iş olanağı yaratılması da mümkündür. Ancak tüm bunların olabilmesi için, her şeyin kâr amaçlı üretildiği, milyonlarca litre sütün veya satılmayan ürünlerin kâr oranlarının düşmesi nedeniyle imha edildiği, trilyonlarca doların silaha harcandığı kapitalist sömürü düzeninden farklı, yeni bir düzen kurmak gerekiyor. Yeni bir düzen kurmak bir hayal değil kardeşler. Kapitalizmin şunun şurasında **250 yıllık** bir geçmişi var. Toplumlar değişiyor ve tarih ilerliyor. *İnsanlık kapitalizmi de geçmişe gömmek zorundadır.* Aksi takdirde kapitalizm, doğanın dengesini bozarak, yeni krizlere ve emperyalist savaşlara yol açarak insanlığa büyük acılar çektirmeye devam edecek ve belki de insanlığı yok oluşa sürükleyecek.

Yapmamız gereken şey, işçiler olarak bir araya gelerek örgütlenmektir. **Her düzeyde örgütlenmeliyiz.** İşyerlerinde, mahallelerde, sendikalarda ve işçi derneklerinde bir araya gelmeli ve gücümüzü birleştirmeliyiz. Sadece biz değil, dünyadaki tüm işçiler örgütlenmeli ve güçlerini birleştirmeliler. Hiçbir işçi kardeşimiz şöyle demesin: “Böyle gelmiş böyle gider!” Böyle demek yerine *mücadele safında yerimizi almalı ve her gün yanımızda bir başka kardeşimizi daha mücadeleye katmalıyız.* İşte o zaman dünyayı değiştirmenin mümkün olduğunu göreceğiz. ■

Belediye İşçilerinin Sorunları

Mart ayında yapılan yerel seçimlerle birlikte il ve ilçe belediyelerinin başkanlık koltuklarına çeşitli siyasi partilerden belediye başkanları oturdu. Düzen partilerinden aday olan bu politikacıların hepsi “halka hizmet” vaadiyle işçi ve emekçi kitlelerden oy istemişlerdi. Seçimlerin sona ermesiyle beraber, belediye başkanlarının halka nasıl hizmet götürdüklerini yaşayarak görüyoruz. Seçilen belediye başkanları derhal belediye işçilerini işten atmaya, kazanılmış haklarını budamaya, taşeronlaştırmayı yaygınlaştırmaya ve sendikasılaştırma saldırılarına hız vermeye başladılar.

Kadrolu İşçilerin Hakları Yok Ediliyor

İşyeri temsilcileri, şube başkanları ve işçilerle geçmişten bugüne biriken sorunları üzerine sohbet ettik. İlk dile getirilen sorun, belediyelerde kadrolu çalışan işçi sayısının planlı bir şekilde hızla eritilmesi oldu. Kartal Belediyesinde çalışan bir işçi, ilk özelleştirmenin 1989 yılında orada başladığını, o tarihten bu yana özelleştirmenin bütün belediyelere sıçradığını dile getirdi. Kamuda çalışan işçi sayısının azaltılması yönünde alınan kararlar sonucunda, belediyelere neredeyse hiç kadrolu işçi alınmamış. Var olan işler az sayıdaki kadrolu işçinin sırtına yüklenmiş. Bu durum neticesinde kadrolu belediye işçilerinin iş kazasına uğrama ve meslek hastalığına yakalanma riski de artmaya başlamış. Nitekim 20 yıldır belediyede çalışan bir işçi, birçok arkadaşının, trafik kazası, makinede el sıkışması, bel fıtığı gibi sorunlarla karşı karşıya geldiğini üzülen ifade etti. Sorunları üzerine konuştuğumuz bir başka işçi de “sosyal haklarımız, yardım paralarımız, ikramiyelerimiz de zamanında ödenmemeye, kırılmaya başladı” diyerek gelecek dönemde kendilerini bekleyen tehlikeyi şöyle ifade etti: “Böyle devam ederse bu haklarımız da elimizden alınacak!”

Taşeronlaştırma Ucuz İşçiliği Dayatıyor

Belediye yönetimlerini bu denli pervasızlaştıran, belediyelerde taşeron işçiliğinin her geçen gün katlanarak büyümesidir. Belediye hizmetlerinin neredeyse tamamını taşeron firmalar üstlenmiş bulunuyor. Belediyenin asıl işlerinin de yapıldığı park-bahçe, yol yapımı, asfalt, temizlik, zabıta vb. bölümlerinde uzun zamandır taşeron işçiler çalışıyor. Belediyelerde kadrolu işçilerin birkaç katından daha fazla taşeron işçi istihdam ediliyor. Çünkü **belediye yönetimleri için taşeron işçi demek, ucuz ve güvencesiz işçi demek.** Nitekim konuştuğumuz çok sayıda taşeron işçi, düşük asgari ücrete, sendikası, sigortasız, uzun saatler boyu çalıştıklarını ifade ettiler.

Her yılsonunda girdi-çıkıtı yapılarak taşeron işçilerinin iş sözleşmesi yenileniyor ve kıdem tazminatı hakkı kazanmalarının önüne geçiliyor. Hakkını arayan derhal kapı dışarı ediliyor. Bir işçi, belediyede çalışan avukat, mimar ve mühendislerin dahi birer yıllık sözleşmeli işçi olarak işe alındıklarını belirtti. 90’lı yıllardan bu yana taşeron firma sahipleri ve belediye başkanları kol kola yeni ihalelerde, ucuz işçilik sayesinde kâr üstüne kâr elde ettiler.

Sendikal Mücadeleyi Yükseltmeliyiz

Bilindiği gibi belediye işçileri Genel-İş, Belediye-İş, Hizmet-İş ve Tüm Bel-Sen gibi sendikalarda örgütleniyorlar. Sendika yöneticileri ve temsilcileri ile yaptığımız sohbetlerde sendikacılar, sendikalar arasındaki rekabetten, sendikaların patronların çıkarını savunan burjuva siyasi partilerin arka bahçesi haline getirilmek istenmesinden, taşeronlaştırma uygulamalarından şikâyetlerini sürekli dile getiriyorlar. Diğer yandan yasal uygulamaları gerekçe göstererek, **taşeron işçileri sendika üyesi yapmak konusunda henüz mücadeleyi yeterli düzeyde yükseltmiş değiller.** Bu durum kadrolu ve taşeron işçilerin ortak mücadele etmesinin önünde bir engel teşkil ediyor. Ortak mücadelenin dışına düşen taşeron işçiler, kadrolu işçileri “ayrıcıklı işçiler” diye tanımlarken, kadrolu işçiler de, taşeron işçilerin hallerine “üzüldüklerini” belirtiyorlar. Bu tam anlamıyla işçiler arasında bir bilinç çarpılması yaşadığının resmidir. **Patronlar, işçileri bu şekilde “kadrolu” ve “taşeron” olarak bölmeyi başardıkları müddetçe kaybeden daima tüm işçiler olacaktır.**

Belediye İşçilerinin Mücadelesine Destek Ver!

Belediyeler emekçilerin değil sermaye sınıfının çıkarlarına hizmet ediyor. Belediye işçisine yönelik sendikasılaştırma, işten atma, sosyal haklarını gasp etme ve taşeronlaştırma saldırıları artarak devam ediyor. Saldırıları durdurmak, haklarımızı korumak ve sorunlarımızı çözmek için belediye işçileri olarak dayanışma ve birlik içinde olmalıyız. Sermaye sınıfının yasalarına ve baskılarına karşı örgütlü mücadeleyi yükseltmeliyiz. İzmir Kent A.Ş. işçileri, Kocaeli Belediyesi işçileri, Esenyurt ve Kadıköy Belediyesi işçileri, haklarını korumak için aylardır sürdürdükleri eylemlerle, direnişlerle seslerini duyurmaya çalışıyorlar. İster kadrolu olalım ister taşeron işçisi, devam eden bu direnişlere destek vermeliyiz. **Sendikalarımıza sahip çıkmalı, onları mücadele eden sınıf örgütleri haline getirmeliyiz. ■**

- İşten atmalar durdurulsun, iş saatleri düşürülsün, herkese iş!
- Ücretsiz izinler ücretli izinlere çevrilsin!
- Herkese iş güvencesi sağlansın!
- Sendikasızaştırmaya son!
- Asgari ücret vergi dışı bırakılsın, vergiler patronlardan kesilsin!
- İşçilerin kredi kartı, elektrik, su ve doğalgaz borçları silinsin!
- Elektriğe, gaza ve suya zamlar durdurulsun, yapılan zamlar geri alınsın!
- Gıda fiyatları ucuzlatılsın!

- Ev kiralari dondurulsun!
- Emekçilere parasız sağlık, eğitim, konut ve ulaşım!
- Patronların muhasebe defterleri işçilere açılsın! Üretimde işçi denetimi!
- Kriz gerekçesiyle kapatılan veya tensikata uğrayan fabrikalar işçilerin yönetimine!
- İşsizlik sigortası fonu işçi yönetimine!
- İşsizlik sigortası ödeneği iş buluncaya kadar ödensin!

Acil Taleplerimiz İçin Mücadeleye!

Emekçiler Sağlıkta Saldırı Politikalarına Karşı Alandaydı

Sendikalar ve sağlık meslek odaları AKP hükümetinin “sağlıkta dönüşüm” adı altında gerçekleştirmek istediği hak gasplarını protesto etmek için Kadıköy İskele Meydanında bir miting düzenledi. ÜİD-DER de mitinge katılarak destek verdi. Sık sık, eğitim ve sağlık hizmetlerinin tüm emekçilere eşit ve parasız ulaştırılmasını, güvenceli iş koşullarının sağlanmasını talep eden sloganlar haykırıldı. Konuşmalarda, sağlığın daha pahalı hale getirildiğine dikkat çekildi. Sağlık emekçileriyle beraber tüm emekçilere yıkım getiren Sağlıkta Dönüşüm Programının ve SSGSS yasasının iptal edilmesi talepleri dillendirildi.

Miting sırasında sohbet ettiğimiz emekçilere neden mitinge katıldıklarını ve taleplerini sorduk:

Bir matbaa işçisi: Sağlık hakkı için buradayım. Ücretsiz sağlık hakkı istiyorum. Göztepe SGK'dan bir randevu aldım. Bir tahlil için üç gün boyunca muayene oldum. Bu işlemler hızlandırılmalıdır.

Tek-Gıda-İş 8 No'lu şube yöneticisi: Parasız sağlık hakkı için buradayız. Bu hükümetin sağlıktaki 9 aylık bütçe açığı 40 milyar dolara ulaştı. Kuyrukları yok ettik diyerek, sağlıkta reform yaptıklarını ifade ediyorlar. Sendikalar olarak bizler de çok bir şey yapmıyoruz. Daha önceleri işçi haklarını yok eden yasalara karşı herhangi

bir şey yapmadık. Sırada kıdem tazminatı hakkımızın yok edilmesi var. Dünya nasıl küreselleştirse emek de küreselleşmelidir. Türk işçisinin Yunan işçisinden bir farkı yoktur, her ikisi de birlikte hareket etmelidir. Sermaye sınırları aştı, işçi sınıfının da önüne konan sınırları aşması gerekiyor.

Bir taşeron sağlık işçisi: Çalıştığım hastanede iş güvencemiz yok. Her gün kaygı duyarak işe gidiyorum. Çok düşük ücret alıyoruz. Çalışma yerlerimiz bizlere danışmadan değiştiriliyor. Rapor vermemek için her şey yapılıyor. Bu mitinge sesimi duyurmak için katıldım. Biz de insan yerine konmak istiyoruz. Örgütlenmeliyiz. Bizler bilinçli değiliz. Fakat mücadele ettikçe öğreniyoruz.

Bir eczacı: Bizler muayene ücretini hastalardan tahsil etmek istemiyoruz. Muayenelerin ücretsiz olmasını istiyoruz. Halk bu yasayı bilmiyor, SGK'nın ne olduğunu ilaç almaya geldiğinde öğreniyor. Bazen bizlerin bu parayı kendi hesabımıza istediğimizi sanıyorlar. Bizler sadece aracıyız.

Banka işçisi: SGK uygulamalarını protesto için buradayız. Annem tansiyon hastası, ablam hasta. Muayene neden sonra ilaç almaya gittiğimizde eczanelerde ilaç parası dışında para isteniyor. Sadece sağlık değil kapitalist sistemin bütün temeli bozuk. ■

“Türk Metal, Uzel İşçisini 49 Ay Taksitle Sattı”

Türk Metal sendikası Uzel Makina patronuyla, Uzel işçilerinin alacaklarının 49 aylık taksitlere bölünerek ödenmesi doğrultusunda bir anlaşma yaptı. Sendikanın şube binasında toplantı yapan sendika şube başkanı ve avukat, işçilere bu konuda açıklama yaptı. İşçilerden bazıları bu anlaşmayı imzalarken, “Türk Metal Uzel işçisini 49 ay taksitle sattı” diyerek anlaşmaya tepki gösteren 300 işçi ise, iş mahkemesine başvurma kararı aldı. İşçiler, Uzel Makina patronu Önder Uzel'e kötü niyet tazminatı davası açacaklarını, Türk Metal sendikası hakkında da tazmi-

nat davası açacaklarını duyurdular. Uzel işçileri bu süreçte tüm sınıf kardeşlerinin desteğini bekliyorlar. ÜİD-DER'e Uzel işçilerinden gelen açıklamayı aşağıda yayınlıyoruz:

“300 Uzel işçisinin toplu kararı, sendikanın 49 ay taksitle anlaşığı Uzel Makina patronu Önder Uzel'i ve Türk Metal'i önümüzdeki günlerde Bakırköy Adliyesinde toplanarak mahkemeye vermek ve Türk Metal sendikası yöneticileri hakkında suç duyurusunda bulunup sendikadan kişi başı 35 bin TL tazminat istemek doğrultusundadır. İşçilerin elinde bulunan toplantı ses kayıtları ve

Murat Salar'ın işçilere telefonda yapmış olduğu tehdit ve telkinlerin ses kaydı mahkeme heyetine sunulacaktır. Bu ses kayıtlarının birer kopyası basın kuruluşlarına da yollanacaktır.”

“Bu metni yayınlamanız, Uzel işçisinin mücadelesinin tüm genele duyurulmasına ve kalben bağlı bulunduğumuz mücadelemizi kazanmamıza hizmet edecektir. Bunu tüm sendika ve işçi kuruluşlarının ve tüm Türk Metal üyesi işyerlerinin duyumasını istiyoruz. Artık Türk Metal'in ipini çekmenin vakti geldi.” ■

Esenyurt'da Dayanışma Şenliği

Esenyurt Belediyesi'nde işten atılan ve Belediye-İş 2 no'lu şubede örgütlü olan işçiler, işten çıkarıldıkları gündən bu yana belediye binası önünde direnişlerini sürdürüyorlar. Belediye başkanının baskıları, polis şiddeti ve saldırılara karşı koyan işçiler, demokratik kitle örgütlerinin yanı sıra, Esenyurt'ta tezgâhlarına el konulan pazar emekçilerinin de desteğini alıyorlar.

İşçiler direnişlerinin 76. gününde bir dayanışma etkinliği gerçekleştirdiler. 1 Kasım'da, "Dayanışma Büyüyor Direniş Sürüyor" şiarıyla gerçekleştirilen etkinliğe çok sayıda sendika ve demokratik kitle örgütü destek verdi. UID-DER olarak bizler de direnişçi işçi kardeşlerimizin yanındaydık. Salonu dolduran işçiler, müzik gruplarının türküleriyle coştular, halaylar çektiler. Dayanışma etkinliğinde, **UID-DER İşçi Tiyatrosu da Hamdolsun Örgütlüyüz**

adlı oyununu sahneledi. Oyun, fazla mesai nedeniyle çocuklarını hatırlamakta dahi zorlanan, krizin hiç de denildiği gibi "teğel" geçmediğini, önce kendisini sonra sırayla eşi ve çocuklarını tek tek yokladığını gören işçi Niyazi'nin öyküsünü anlatıyordu. Sık sık alkışlarla kesilen oyun, işçi kitlesi tarafından oldukça dikkatli ve coşkuyla izlendi.

Belediye-İş 2 no'lu şube başkanı Hasan Gülüm, direniş sürecini anlatan ve mücadele kararlılığını vurgulayan bir konuşma yaptı. Konuşma aralarında salondan sık sık "**Yaşasın Örgütlü Mücadelemiz**", "**Sendika Hakkımız Engellenemez**" sloganları yükseldi. Direnişte kararlılığın ve dayanışmanın önemine vurgu yapan konuşmaların ardından halaylarla devam eden etkinlik, kemence eşliğinde hep beraber çekilen horonla son buldu. ■

Gebzeli Emekçilerin Evleri Yıkılıyor

Evlerinin yıkılacak olmasına tepki gösteren Kirazpınar Mahallesi sakinleri, 27 Ekim Cuma günü bir yürüyüş gerçekleştirdi. Kirazpınar Muhtarlığının önünde sabahın erken saatlerinde toplanmaya başlayan mahalle sakinleri, Gebze Belediyesinin önünde basın açıklaması yapmak için sloganlarla yürüyüşe geçti. Yürüyüşte, "kentsel dönüşüm" kapsamında olan Cumhuriyet Mahallesi, Âdem Yavuz Mahallesi ve Kocaali'de depremzede konutlarında oturan Arızlı halkının yanı sıra DİSK'e bağlı çeşitli sendikalardan yöneticiler ve UID-DER'li işçiler olarak bizler de yer aldık.

Gebze Belediyesinin önüne gelinmesiyle birlikte "**Kentsel Dönüşüm İstemiyoruz**", "**Müteahhit Başkan İstifa Et**", "**Barınma Hakkımız**

Engellenemez" sloganları yükseltildi. Mahalleli emekçilerin belediye başkanını dışarıya davet eden sloganlarının ardından mahallede oturan bir işçi arkadaşımız basın metnini okudu: "Kocaeli Büyükşehir Belediyesi ve TOKİ, kentsel dönüşüm adı altında bizim ifrazlı, tapulu, şahıs evlerimizi rantçılara peşkeş çekmektedir. Mahalle halkı olarak bizlere sormadan irademiz dışında baskıyla zorbalıkla oldubittiye getirilerek bin bir emekle yaptığımız evlerimiz yı-

kılmak isteniyor. Buna karşı mahalle halkı olarak muhtarlıkla birlikte mücadele etme kararlıyız. Bu kanunsuzluğa yasal itirazlarımızla ve mahalle halkımızın birlik beraberliğiyle karşı koyarak her türlü oyunu bozacağız. Bugünden sonra bizim gibi evleri yıkılmak istenen Gebze Cumhuriyet, Âdem Yavuz, Sancaktepe, Akpınar ve Osmangazi halkıyla dayanışma içinde olarak mücadelemizi ortaklaştıracacağız." Eylem sloganlarla sona erdi. ■

Taşeron Sağlık İşçileri Ankara'da Buluştu

Taşeron sağlık işçileri yakın zamanda pek çok defa "Taşeron çalışmak ölüm demektir" diyerek taşeron çalışmanın yasaklanması talebini dile getirdiler. Bu amaçla DİSK'e bağlı Dev Sağlık-İş'te örgütlenen sağlık emekçileri 7 Kasım Cumartesi günü bir kez daha alanlara indiler. Adana'dan, Mersin'den, Bursa'dan, Diyarbakır'dan, Antalya'dan, Kocaeli'den ve İstanbul'dan yola çıkan yaklaşık 2 bin işçi Ankara'da bir araya geldi. **"Sağlıkta Taşeron Ölüm Demektir", "Sendika Haktır Engellenemez"** sloganları eşliğinde taleplerini dile getirdiler. Birçok işyerinde sendikalaşma mücadelesi veren taşeron sağlık işçilerini, işten atarak susturmaya çalışan işverenlere karşı işçiler artık kadrolu çalışmak istediklerini dile getirdiler. Yaşanan ekonomik krizle birlik-

te krizin yükünü işçi sınıfına ödetmeye çalışan patronlara karşı haklarını alana kadar mücadele edeceklerini söyleyen işçiler, mücadeleden vazgeçmeyeceklerini yüksek sesle bir kez daha haykırdılar.

Ayrıca Sağlık Bakanlığınca yürürlüğe konan 12 Mayıs 2009 tarih ve 32 sayılı, Hizmet Alımlarında Çalıştırılacak İşçi Sayısının Tespiti ve Öngörülecek Ücretlerle İlgili Genelgenin kaldırılması talebini içeren bir dosya da meclise sunuldu. **Bu genelge, aynı işi yapan işçilerin belli şartlar dolayısıyla farklı ücretler almasını ve zaten güvencesiz olan çalışma koşullarının daha da kötüleşmesini sağlayan bir genelgedir.** Miting, yapılan konuşmaların ardından sona erdi. ■

Cesur Çuval İşçisi Yalnız Değildir!

İşten atılan Cesur Çuval işçileri, 1 Kasım Pazar günü Kartal Meydanında basın açıklaması yaptılar. İşçiler, ücretlerin parça parça verilmesine, 3 ikramiyelerinin kesilmesine, yakacak ve erzak haklarının ellerinden alınmasına karşı 26 Ekimde iş durduklarını ve bu nedenle patronun haksız yere 7 işçiyi işten attığını belirttiler. Bu haksızlıklara karşı direneceklerini ifade eden Cesur Çuval işçileri, bütün işçi örgütlerini kendilerine destek vermeye çağırdılar. Basın açıklaması "Cesur Çuval İşçisi Yalnız Değildir!" sloganıyla sona erdi. Cesur Çuval işçileriyle sınıf dayanışmasını yükseltelim! ■

Sabiha Gökçen İşçilerinin Mücadelesi Sürüyor

Hava-İş sendikasına üye oldukları için işten atılan Sabiha Gökçen Havalimanı işçilerinin işe dönme mücadelesi devam ediyor. İşçiler, 31 Ekimde havalimanı yeni dış hatlar binasının açılışını yapmaya gelen Başbakan Erdoğan'ı protesto ettiler. Jandarma 25 işçiyi gözaltına alarak işçilerin eylemine engel olmaya çalıştı ve bitene kadar işçiler karakolda tutuldu. Ancak bu gözdağı işçileri yıldırılamazdı.

yetmedi. İşçiler serbest bırakıldıktan sonra, "Ekmeğimize Uzanan Eller Kırılсын!", "İşçilerin Birliği Sermayeyi Yenecek!", "İSG Şaşırma Sabrımızı Taşırma!", "İşçiler Burada Tayyip Nerede!" sloganları eşliğinde basın açıklaması gerçekleştirdiler.

Kartal'daki iş mahkemesinde görülen işe iade davası ise Aralık ayına ertelendi. İSG işçileri işlerine geri dönme mücadelesine devam ediyorlar. ■

Kent A.Ş. İşçilerinin Oturma Eylemi Sona Erdi

Kent A.Ş. işçilerinin İzmir'den başlayan Ankara yürüyüşü 32. gününde tamamlandı. 17 Ekim Cumartesi günü saat 11'de tren garı önünde toplanan Kent A.Ş. işçileri, çeşitli sendikaların, emekten yana partilerin ve demokratik kitle örgütlerinin katılımıyla Abdi İpekçi Parkına kadar yürüdü. Burada Kent A.Ş. işçilerini karşılama mitingi yapıldı. ÜİD-DER'li işçiler de Kent A.Ş. işçilerinin yanında yer aldı. İşçiler Deniz Baykal'la görüşmek için 20 gün boyunca Abdi İpekçi Parkı'nda oturma eylemi yaptılar. Eylemin devam ettiği günlerde BBP'ye bağlı Alperen Ocakları üyesi oldukları anlaşılan faşist bir grup işçilere saldırdı. Saldırının ardından, çeşitli demokratik kitle örgütlerinin katıldığı bir basın açıklaması gerçekleştirilerek bu faşist saldırı kınandı. İşçiler, Deniz Baykal'ın görüşmeyi kabul etmemesi sonucunda 3 Kasım'da eylemlerine son verdiler. DİSK'e bağlı Genel-İş sendikası tarafından yapılan açıklamada, 20 gündür devam eden oturma eyleminin sona erdiği, ancak mücadelenin artan kararlılıkla sürdüreceği dile getirildi. ■

Düzce'de Nema Makina İşçileri Direnişe Geçti

Düzce'de kurulu bulunan yabancı ortaklı Nema Makine'de, Birleşik Metal-İş sendikasına üye oldukları için 32 işçi işten atıldı. İşçiler, aynı gün fabrika önünde direnişe geçtiler. Fabrika müdürü, sendikalı işçileri yıldırma için baskıları arttırdı ve ilk etapta istifa etmeyen 32 işçiyi işten çıkardı. Niyetini açıkça belli eden müdür, sendikayı fabrikaya kesinlikle sokmayacağını söylemekten çekinmedi. Birleşik Metal-İş sendikasının sitesinde yer alan açıklama metninde, direnişe geçildiği gün Düzce kaymakamı ve belediye başkanının önce işçileri ziyaret edip dinledikleri sonra ise fabrika müdürüyle bir görüşme yaptıkları açıklandı. Görüşmede fabrika müdürü, kaymakam ve belediye başkanına, "sendikayla veya sendikaya üye işçilerle herhangi bir görüşme yapmalarının ve sendikayı tanımalarının mümkün olmadığını, sendika üyesi olan işçileri işyerinde çalıştırmayacaklarını, bunun bir mücadele olduğunu, işveren olarak bu konuda sonuna kadar mücadele edeceklerini, sonucunda yasal olarak ne ceza çıkıyorsa ödeyeceklerini, ama sendikayla anlaşmayacaklarını" beyan etmiştir.

Açıkça görüldüğü üzere, patronlar yaşanan kriz döneminde tüm faturayı işçilere kesmekten geri durmazken, bu uygulamalara karşı örgütlenerek tepki gösteren işçileri de yasaları yok sayarak işten atmakta ve bu yaptıklarını pervasızca savunmaktadırlar. Evet, bu bir mücadele; iki sınıfın mücadelesi. İşçi sınıfı ancak örgütlenerek ve mücadele ederek patronlar sınıfının karşısında kazanılmış haklarını koruyabilir ve yeni haklar kazanabilir. Sendikal örgütlenme hakkını kullandıkları için işçi kardeşlerimiz işten atılıyor. Tüm bu yaşananlara dur demek için örgütlenmenin ve Düzce Nema Makina işçileriyle dayanışma ağının örmenin günüdür. ■

Limter-İş'e Yönelik Saldırı Protesto Edildi

Torgem tersanesinde YET Denizcilik taşeron şirketinde dört aydır maaşlarını alamayan 25 işçinin alacakları konusunda patron ile görüşmeye giden Limter-İş sendikası Genel Başkanı Cem Dinç'e tersane patronu saldırıda bulundu. Torgem patronu işçilerin haklarını gasp ettiği gibi Limter-İş başkanı Cem Dinç'e de görüşme esansında hakaretlerde ve korumalarıyla birlikte fiziki saldırıda bulunarak emek düşmanı çirkin yüzünü bir kez daha göstermiştir.

Limter-İş'e yapılan saldırıyı kınamak amacıyla Torgem tersanesi önünde bir basın açıklaması düzenlendi. Basın açıklamasına işten atılan Torgem işçileri ve aileleri, **Limter-İş üye ve yöneticileri**, Deri-İş Tuzla Şubesi, **Emekli-Sen**, DİSK Eğitim Daire Başkanı Celalettin Aykanat, **ÜİD-DER** ve ESP de katıldı. Basın açıklamasında, "Bu saldırıyı nefretle kınıyoruz. Direnişimizle bu saldırıyı yanıtlayacağız. Torgem tersanesi patronu sendikamızdan ve genel başkanımızdan derhal özür dilemelidir" denildi.

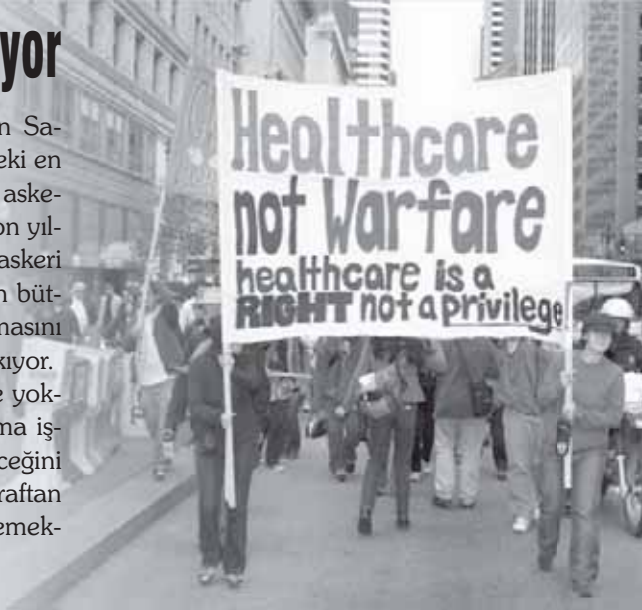
Biz ÜİD-DER'li işçiler olarak, yapılan saldırının işçilerin tümüne yapıldığını biliyoruz. Saldırının amacı korku salmak ve bölgedeki işçilerin sesini çıkartmasını önlemektir. Saldırı, bu yönüyle tüm patronların arzusunu dile getirmektedir. Ancak bu **baskılar işçi sınıfını yıldıramayacaktır.** ■

“Rüyalar Ülkesi” ABD’de Neler Oluyor?

Pentagon’un Savaş Bütçesi Büyüyor

ABD başkanı Barack Obama, 28 Ekimde, 2010 yılının Savunma Fonu bütçesine imza attı. Böylece ülke tarihindeki en yüksek askeri bütçe onaylanmış oldu. Dünyanın en yüksek askeri harcama bütçesine sahip olan ABD’de, askeri bütçe son on yılda iki katından daha fazla bir oranda arttı. 2010 yılının askeri bütçesi **681 milyar dolar** olarak açıklandı. Sağlığa ayrılan bütçe ile kıyaslandığında, kapitalist devletlerin insanların yaşamasını değil, savaşlarda ölmesini daha değerli gördükleri ortaya çıkıyor.

Bu haberlerden de anlaşılacağı üzere, ABD’de işsizlik ve yoksulluk hızla artarken, seçimi umut dağıtarak kazanan Obama işçileri değil sermayeyi düşündüğünü ve savaşa devam edeceğini ortaya koymuş oldu. Bir taraftan tekelleri kurtaran, öte taraftan da 681 milyar doları silah harcamasına ayıran Obama’nın emekçilerin dostu olmadığı açıktır. ■

İşsiz Sayısı 16 Milyona Dayandı

Sermaye sınıfı ve sözcüleri krizden çıkıldığı taneleriyle kitleleri kandırmaya çalışırsunlar, ABD’de yeni açıklanan işsizlik rakamları gerçeği tüm çıplaklığıyla ortaya koydu. İstatistik Bürosunun verilerine göre Eylül ayında %9,8 olarak gerçekleşen işsizlik oranı Ekimde %10,2’ye yükseldi. Bu veriler ABD’de son 24 yılın en yüksek işsizlik rakamlarına ulaşıldığını gösteriyor. Bu yükselişle birlikte **ABD’de işsiz sayısı 15,7 milyona çıktı**. Bundan daha da kötüsü, tam zamanlı bir işte çalışmayan işçi sayısının 27 milyonu aşmış olması. Yani yaklaşık 16 milyon işsiz yanısıra 27 milyon işçi de son derece düşük bir kazançla yaşamını sürdürmek zorunda bırakılmış bulunuyor. ■

Sosyal Yardım Kuyruğunda 50 Bin Amerikalı

ABD’nin Detroit kentinde, çoğunluğu Siyahların ve Latin Amerika kökenlilerin oluşturduğu 50 bin yoksul işçi, federal hükümet tarafından yaklaşık 3 bin kişiye verileceği açıklanan yardım paketini alabilmek için uzun kuyruklar oluşturdu. Söz konusu sosyal yardım programından faydalanmak için başvuru yapanların sayısının on binlere ulaşması insanları şaşkına çevirdi. “Özgürlükler ve zenginlikler ülkesi” kavramı artık Amerika ile bağdaştırılmıyor. Ekonomik krizle birlikte gerçekler iyice su yüzüne çıkmaya devam ediyor. Özgürlük de patrona, zenginlik de patrona. İşçiye ise kölelik ve yoksulluk kırbağı, işsizlik, evsizlik... ■

ABD’nin Detroit kentinde, çoğunluğu Siyahların ve Latin Amerika kökenlilerin oluşturduğu 50 bin yoksul işçi, federal hükümet tarafından yaklaşık 3 bin kişiye verileceği açıklanan yardım paketini alabilmek için uzun kuyruklar oluşturdu. Söz konusu sosyal yardım programından faydalanmak için başvuru yapanların sayısının on binlere ulaşması insanları şaşkına çevirdi. “Özgürlükler ve zenginlikler ülkesi” kavramı artık Amerika ile bağdaştırılmıyor. Ekonomik krizle birlikte gerçekler iyice su yüzüne çıkmaya devam ediyor. Özgürlük de patrona, zenginlik de patrona. İşçiye ise kölelik ve yoksulluk kırbağı, işsizlik, evsizlik... ■

Fransa’da Göçmen İşçilerin İşgali

Fransa’da yüz binlerce göçmen işçinin oturma izni alma mücadelesi sürüyor. Göçmen işçiler son olarak Kuzey Paris’te bir binayı işgal ettiler. Fransa’da herhangi bir Fransız gibi çalışma ve oturma izinlerinin olmasını talep eden göçmen işçiler haftalık eylemler düzenliyorlar. Son haftalarda toplam 4 bin 600 göçmen işçi değişik yerlerdeki işgal eylemlerine katılarak, çalışma ve oturma izinlerinin verilmesini istediler. ■

İrlanda’da İşçiler Alanlardaydı

İrlanda’da on binlerce işçi, hükümetin işçi sayısında ve ücretlerde kesintiye gitme planlarına karşı ülkenin dört bir yanında sokaklara döküldü. Başta Dublin olmak üzere pek çok kentte kitlesel mitingler gerçekleştirildi. **Başkent Dublin’deki mitinge 70 bine yakın işçi katılırken, Cork kentindeki gösteriye de 20 bin işçi katıldı.** Kamu çalışanlarının kitlesel katılım sağladıkları mitinglere, özel sektör çalışanları da destek verdiler.

Hükümetin yeni bütçesi, hizmetlerde ve işçi ücretlerinde kesintiye gidilmesini öngörüyor. İşçiler krizin yükünün kendilerine yüklenmesine karşı çıkmak için mitingler düzenlerken, patron örgütleri “yabancı sermayeyi ürkütteceğini” ve “işlere zarar vereceğini” söyleyerek mitinglere karşı çıkıyorlar. Yüz binlerce işçinin işsiz kalması ve milyonların sefalet üretiyle yaşamak zorunda bırakılması tuzu kuru sermayenin umurunda değil. ■

Güney Kore'de On Binler Alanlara Aktı

Güney Kore'de 150 bin işçi, hükümetin uygulamaya koyduğu yeni iş yasalarını protesto etmek için 7 Kasım'da alanlara aktı. Kore Sendikalar Federasyonunun örgütlediği kitlesel mitingde, işçiler, hükümete öfkelerini ifade eden sloganlar haykırdılar.

İşçilerin şiddetli protestosuna uğrayan yeni iş yasası, şirketlerin, tam zamanlı işyerinde sendika için çalışan sendika temsilcilerine ücret ödemelerini yasaklıyor. Sermaye hükümetleri söz konusu yasayı sendikaların güçlü muhalefeti nedeniyle yaklaşık on yıldır uygulamaya koymamıştı.

Kore Sendikalar Federasyonu sözcüsü, sağcı hükümetin bu tür yasalarla sendikaları zayıflatmak istediğini dile getirdi ve işçilerin her türlü araca başvurarak, gerekirse genel greve giderek hükümete engel olacaklarını söyledi. ■

Meksika Hükümeti 44 Bin İşçiyi İşten Attı

Meksika hükümetinin devlet mülkiyetindeki ikinci büyük elektrik şirketini (Aydınlatma ve Elektrik Şirketi) aniden kapatmasından bu yana Meksika sokakları işçilerin kitlesel protesto gösterilerine sahne oluyor. Başkent ve çevresinin elektriğini sağlayan şirkette sendika üyesi 44 bin işçi çalışıyor.

İşçilerin işletmenin kapatılmasına karşı direnmesi, işyerlerini terk etmeyerek işgallere girişmesi ihtimaline karşılık hükümet, işçileri gafil avlayacak bir saldırı operasyonu yürüttü. 15 bin polis ve 3 bin asker, işletmeye ait 100 kadar tesisi basarak işgal etti. İşçilerin tamamı işten çıkarıldı, sendika feshedildi.

Aslında hükümet, en mücadeleci sendikalardan biri olan Elektrik İşçileri Sendikasının (SME) örgütlü olduğu işletmeyi tasfiye ederek, **hem sendikayı yok etmek hem de işçi sınıfının en örgütlü kesimlerinden birinin gücünü zayıflatmak istemektedir.** Bunun yanı sıra, işçi sınıfının diğer kesimlerine saldırmanın yolu da açılmaktadır. Nitekim elektrik işçilerine ve örgütlülüklerine vurulan darbe tüm

sermaye örgütleri tarafından sevinçle karşılandı. Patron örgütleri hükümeti destekleyen açıklamalar yayınladılar.

16 Ekimde düzenlenen protesto gösterisine yüz binlerce işçi katıldı. ABD, Kanada ve pek çok ülkedeki elektrik işçilerinin örgütlü olduğu sendikaların Meksika elektrik işçileriyle uluslararası dayanışma içerisinde olduklarını açıkladılar.

ması işçilere moral kazandırıyor.

Meksika'da yaşananlar bir başka gerçeği daha gösteriyor: Bir işletmenin özel şirketlerin değil kapitalist devletin mülkiyetinde olması, işçiler açısından hiçbir güvence oluşturmuyor. **İşçilerin tek güvencesi, örgütlü güçleri ve mücadele kararlılıklarıdır.** ■

İşçi Sınıfı Penceresinden Kriz ve “Demokratik Açılım”

■ Gebze’den bir grup işçi

Geçtiğimiz hafta sonu derneğimiz UİD-DER’in Gebze Temsilciliğinde *İşçi Sınıfı Penceresinden Kriz ve “Demokratik Açılım”* konulu bir etkinlik gerçekleştirdik. Etkinliğimizde fabrikalardan işçi arkadaşlarımız, mahallelerimizden komşularımız, okuduğumuz okullardan ise sıra arkadaşlarımız yerini almıştı.

Sunum, bugün içinden geçmekte olduğumuz duruma işçi sınıfının nasıl bakması gerektiğini vurgularken, konuya ilişkin slaytlar, türküler, marşlar ve şiirlerle devam etti. Çok coşkulu geçen etkinliğimiz, uzun alkışların ardından sona erdi. Etkinliğimiz sonrası derneğimizde kalan işçi arkadaşlarımızla bu konular üzerinden sohbetler geliştirdik.

Patronlar sınıfının ve onların temsilcisi olan hükümetlerin, sistemin krizlerini atlarmaya dönük girişimleri, işçi sınıfı açısından, derinleşen ve yaygınlaşan bir yoksullaşma, kronik işsizliğin artması, **sefaletin ve yoksulluğun derinleşmesi** anlamına geliyor.

Diğer taraftan, dünyanın çelişki ve huzursuzluklarının en çok yoğunlaştığı, kanlı çatışmalarla dolu bir bölgesinde yaşıyoruz. O nedenle yaşadığımız bu coğrafyada işçi sınıfının enternasyonalist eğitimi ve şovenizme karşı mücadelesi çok büyük bir önem taşımaktadır. Dün olduğu gibi bugün de bizlerin görevi, kapitalizme karşı işçi sınıfının mücadelesini devrimci bir tarzda canla başla örgütlü mücadele kanalına akıtmak için seferber olmaktır. ■

Sefaköy’de UİD-DER Etkinliği

■ Söğütlüçeşme’den bir işçi

Derneğimiz UİD-DER, Sefaköy’de “İşçi Sınıfının Penceresinden Kriz” konulu bir etkinlik gerçekleştirdi. UİD-DER’in bu bölgede bir temsilciliği yok, fakat işçi sınıfı sadece UİD-DER temsilciliklerinin bulunduğu yerde değil her yerde etkinlikler gerçekleştiriyor. Bu anlamda gerçekten de önemli bir etkinlikti. Etkinliğin gerçekleşmesi için Birleşik Metal-İş’in 2 nolu şubesi bize kapılarını açtı. Onlara teşekkür ediyoruz, çünkü yaptıkları önemli bir şeydi. Etkinliğe katılanlar arasında hakkını direnerek kazanmış olan **Halkalı Kâğıt işçileri**, şu an direnişte olan **Esenyurt Belediyesi işçileri**, geçmişte haksızlığa uğramış **Uzel Makine işçileri** ve çeşitli işkollarından işçiler ve öğrenciler vardı. Etkinliğin gerçekleştiği o gün UİD-DER’in işçi sınıfının mücadelesini büyütme adına ne kadar büyük ve emin adımlarla yol aldığı bir kez daha gördüm. Belki o an hissettiklerimi şu an bu satırlara yansıtmayabilirim ama şunu söyleyebilirim:

UİD-DER yürüyor mücadele büyüyor! Yaşamın örgütlü mücadelemiz! ■

Goller Patronlara

■ Bir inşaat işçisi

Bostancı Temsilciliğinden UİD-DER’li işçiler olarak, sendikaya üye oldukları için işten atılan direnişçi Sabiha Gökçen Havalimanı işçileriyle futbol maçı yaptık. Maça, farklı işyerlerinde ve değişik sektörlerde çalışan işçiler katıldı. Maç öncesi dostlarımızla maç saatine kadar sohbet ettikten sonra, “dostluk ve dayanışma maçı” başladı. Maçı izlemeye gelen kadın ve erkek işçi arkadaşlarımız da **goller kaleye ve patronlara** diye sloganlar atarak bizlere destek verdi. İşçiler bu dostluk maçında dayanışma ruhunu sergileyip **“bakın işçiler de spor yapar”** hem de âlâsını yapar mesajını verdiler. Başkalarının gibi **kavgalı dövüşlü değil, dayanışma ve sevgi sıcaklığı ile maç yapar.**

Maçın sonunda dostlarımızla sohbetimize kaldığımız yerden devam ettik. Sendikal mücadele veren Sabiha Gökçen işçileri karşılaştıkları sorunlar ve yapılan psikolojik baskılar karşısında birlik ve beraberliğin önemini vurguladılar. Diğer sektörlerde çalışan işçi arkadaşların iş koşullarını ve sorunlarını da paylaştı. ■

Emek Vermek... Bu Defa Kendimiz İçin!

■ Gebze'den işsiz bir kadın işçi

Hiş dikkat ediyor musunuz dostlar? Televizyonu, gazete sayfaları... nı incelerken bizim sorunlarımızdan, bize dair şeylerden hiç bahsedilmez. Vahşetler, cinnetler, sapıtılmış siyasetler, magazin... Bizi uyuşturmak beynimizi bulandırmak için kurulmuştur bütün düzenek. Falanca işyerinde yaşanan iş kazasında ölen işçi kardeşimizden, neredeyse bir yıla yakın süredir işyeri önünde grev yapan, mücadeleye eden arkadaşlarımızdan, dünyanın herhangi bir yerinde ağır çalışma koşullarına maruz kalan işçilerden, **haklarımız için yaptığımız mitinglerin güzel taraflarından bahsetmez hiçbir medya kuruluşu.**

İşte *İşçi Dayanışması* tam da bu aşamada bizim için bir ışık oluyor. ÜİD-DER'in aylık çıkarmış olduğu haber bültenidir *İşçi Dayanışması*. İçerisinde biz işçilerden haberler vardır. Tek bir satır bile yoktur içinde yabancılık duyacağımız. İşçi sınıfına dairdir her şey. Bültenimizin geçen ayki sayısını dağıtırken bir işçi arkadaşımıza yaklaştığımda bana biraz sinirli olarak "Bırakın bu işleri" dedi. "Neden böyle söylüyorsunuz, biz kendi sorunlarımızın peşini bırakırsak kim uğraşacak bizler için" dediğimde, "80'den sonra bitti işçilik. İşçi sınıfını bitirdiler, yok ettiler. Bunun hesabını kimse sormuyor" dedi. Sakin bir biçimde bültenimizi uzattım ve sadece başlığı okumasını istedim. "12 Eylülün Hesabını İşçi Sınıfı Soracak"... Şaşkınlıkla baktı. "Burada bunlar da mı yazıyor?" dedi ve dikkatlice okumaya başladı.

Evet, bültenimizde bunlar da yazıyor. Bültenimizi yazdıklarımızla, paylaştıklarımızla sürekli olarak besleyecek olanlar da biz işçileriz. Köle gibi çalışırız patronların kârı için, bütün emeğimizi sarf ederiz. Karşılığında ilğimize kadar sömürülürüz. Biraz da olsa kendimiz için harcayalım emeğimizi. **Bizi anlatan, bize öğreten İşçi Dayanışması bültenimizi büyütelim.** ■

Patronlara El Ense Çekmek

■ Sultanbeyli'den bir taşeron sağlık işçisi

ÜİD-DER Bostancı temsilciliğinde *Zengin Mutfağı* adlı filmi izledik. Film, 15-16 Haziran 1970'te işçi kardeşlerimizin durumunu anlatıyordu. O dönemin patronları işçilerin haklarını gasp etmeye başlamışlar ve sendikalarını yani DİSK'i kapatmak istemişler. İşçi sınıfı da buna dur demek için 15-16 Haziran günlerinde iş durdurarak sokağa çıkmış. **O kadar büyük bir eylem olmuş ki patronlar bu mücadeleyi durduramayacaklarını anlayınca çareyi ülkeyi terk etmekte bulmuşlar.** Zengin mutfağında aşçılık yapan eski pehlivan Lütfü Usta'nın deyişiyle işçiler patronlara bir el ense çekmişler ama patronları yere düşürmeyi başaramamışlardır. Orduyu göreve çağıran patronlar işçilerin üzerine saldırmışlar.

Filmde ortalık sakinleştikten sonra patronların İstanbul'a geri dönüşleri de anlatılıyor. Çok net olarak gördüğüm şey, işçi sınıfı ne zaman mücadele etmeye kalksa patronların işçileri anarşistlikle suçladıkları, "vatan millet Sakarya" edebiyatıyla faşist çeteler oluşturup işçiyi işçiye kırdırttığı oldu. Patronlar işçileri o kadar iyi tanıyorlar ki bizi nasıl böleceklerini çok iyi biliyorlar. Peki biz işçiler neden patronları bu kadar iyi tanıyamıyoruz? Neden onların yapmak istediklerini anlayamıyoruz? Bunun için tarihimizi öğrenelim, okuyalım, araştıralım. Öğrendiklerimizi başka işçi kardeşlerimizle paylaşalım. İşte o zaman biz işçiler patronların oyunlarına gelmemeyi başarabileceğiz. İnanıyorum ki işçi sınıfı bir gün kapitalist sistemi yenecek ve o zaman güzel günler bizim olacak. ■

92 Yıl Önce İşçiler İktidarı Elllerine Aldılar

■ Aydınli'dan bir deri işçisi

Bundan tam 92 yıl önce, bugünkü Rusya topraklarında işçi ve yoksul köylüler, önce Çarlık düzenini sonra da eğreti duran burjuva iktidarı yıkıp işçi iktidarına hayat verdiler. ÜİD-DER Aydınli temsilciliğinde 1917 Ekim Devrimi'nin kazanımlarını unutturmamak ve bölgemizdeki işçilere yeniden aktarmak için anlamlı bir şenlik yaptık.

İşçi arkadaşlarımızın evlerinde hazırlayıp getirdikleri yemeklerin oluşturduğu ÜİD-DER sofrasıyla açılan şenlik, daha sonra, ÜİD-DER'in hazırladığı "*Ekim Devrimi*" belgeseliyle devam etti. Belgeselin ardından dernek temsilcimiz yaptığı konuşmasında mücadeleyi büyültmeye vurgu yaptı ve **Ekim Devrimiyle kurulan işçi iktidarının günümüzde neden hâlâ yol gösterici olduğu gerçeği-**

ni kriz, emperyalist savaş, hak gaspları ve ulusal sorun üzerinden dile getirdi.

Şenliğimiz serbest kürsü bölümü ile devam etti. Serbest kürsüde söz alan bir öğrenci kardeşimiz, "sermaye okullarında Ekim Devrimi'nden bahsedilmediğine ve sınıf mücadelesi tarihini işçi derneklerinden öğreneceğimize" değindi. Bir kadın işçi arkadaşımız da, işyerinde kadın işçilerin yaşadığı baskılara değinerek, yeni öğrendiği **işçi iktidarının kadınlara tanıdığı haklardan** etkilendiğini söyledi. Serbest kürsüde mücadele etmek ve örgütlenmek gerektiğine dair konuşmaların ardından, şiirler, marşlar ve Enternasyonalin okunması ile şenlik son buldu. Üzerinden 92 yıl geçmesine rağmen Ekim Devrimi işçi sınıfının ve tüm insanlığın kurtuluş umudu olmaya devam ediyor. ■

Hasköy Sanayi Sitesi İşçilerinin Sorunları

■ Hasköy Sanayi Sitesi'nde çalışan bir işçi

Ben Hasköy Sanayi Sitesi'nde çalışmaktayım. Sermaye medya-sında krizin bitişi denilen şey, aslında bize işçilerin bitişi olarak yansımaktadır. Yaklaşık 1500 işletmenin bulunduğu sanayi sitesinde biz çalışanların hiçbir sorunu yansıtmıyor boyalı basına. Hasköy'de çalışan işçiler olarak sorunlarımızı şöyle sıralayabilirim:

- ✓ Bu bölgede sigortasız çalıştırılan yüzlerce genç işçi bulunuyor.
- ✓ Sigortalı çalışanların sigortaları ya eksik ya da asgari ücret üzerinden yatırılıyor.
- ✓ Çoğu yerde servis olmadığı için kamyon kasalarında işe gelineyor.
- ✓ Her gün yüzlerce insanın otoban bağlantı yolu ve E-5'te karşıdan karşıya geçişinde zaman zaman ölümcül kazalar yaşanıyor.
- ✓ Boş arazi olmasına rağmen, bölgede okulun olmaması, çiraklık okulunda okuyan öğrencilerin ilçeye ve sanayi sitesine ters bir yerde eğitim görmesini zorunlu kılıyor.
- ✓ Yanında bulunan oto sanayi sitesini de hesaba katacak olursak yaklaşık 10.000 işçinin bulunduğu bu bölgede bir sağlık kuruluşu veya sağlık ocağı bile yok.
- ✓ Çalışma koşulları çok zor ve çalışma saatleri 8 saatin çok üzerinde.
- ✓ Hiçbir iş güvenliği önlemi alınmıyor ve buna bağlı meslek hastalıkları oldukça yoğun yaşanıyor.
- ✓ En önemli sorunumuz ise aynı kaderi yaşayan biz sanayi işçilerinin birbirimizden yalıtık yaşamaması.

Bunlar sadece şu anda gördüğüm ortak sorunlarımız ve daha pek çok sorun sıralanabilir. Hasköy Sanayi Sitesi işçisi olarak işçi arkadaşlarıma seslenmek istiyorum. **Patronların işine geldiğinde onlarla "bir aile" oluyoruz, işlerine gelmediğinde ise üvey evlatları oluyoruz.** Bu bize hak mıdır?

Biz işçilerin sorunları nasıl ortak ise bu rezillikten kurtuluşun yolu da ortak-tır. Kendimize güvenmeli ve sorunları-

mızı
çözmek için
mücadele etmeyi öğrenmeliyiz. **Emin olun sizlere bu mücadeleyi elinden geldiğince öğretmek için çalışan bir derneğimiz var: ÜİD-DER! ■**

Konveyör'de Kısa Çalışma Ödeneği

■ Konveyör'den bir işçi

Krizin gündemimize girmesi ile birlikte patronlar lehine birçok paket çıktı ya da yasalarda değişiklikler yapıldı. Bunlardan birisi de kısa çalışma ödeneğidir. Peki, nedir bu kısa çalışma ödeneği? Yasada geçen tabir ile "ekonomik kriz veya zorlayıcı sebeplerle işyerindeki haftalık çalışma sürelerinin geçici olarak önemli ölçüde azaltılması veya işyerinde faaliyetin tamamen ya da kısmen durdurulması halinde verilen ödenektir".

Kısa çalışma ödeneği, yaklaşık 2 ay önce Konveyör'de de uygulanmaya başlandı. İlk olarak yaklaşık 80 kişi, 15 günden 45 güne kadar değişen sürelerle izne çıkarıldı. İkinci uygulama da Ekim ayının son haftasında karşımıza çıktı. 40 kişi kısa çalışma ödeneği kapsamında izne çıkarıldı. İzne çıkmak başlangıçta güzel bir şeymiş gibi göründü işçilerin gözüne. Çalışmadan maaşının bir kısmını devletten alabildiklerini düşünüyordu işçi arkadaşlarımız. Evet, sanki cebimize çalışmadan bir para girmiş gibi gözüküyor, ama bu paralar nereden geliyor? Bu paralar aslında bizim cebimizden çıkan paralar, her ay maaşımızdan kesilip İşsizlik Fonuna aktarılan paralar.

Farkında olmadığımız bir diğer konu ise şu: Yarın işten atıldığımız zaman işsizlik sigortasından yararlanmak isteyeceğiz. Tabii kriterlere uygun olursak yararlanabileceğiz! O zaman karşımıza bir daha çıkacak kısa çalışma ödeneği. Yani diyelim ki biz işyerinde kısa çalışma ödeneğinden yararlanıp izne çıktık ve 2 ay kısa çalışma ödeneğinden para aldık. O takdirde işsiz kaldığımız zaman işsizlik ödeneğinden alacağımız ücretin 2 aylığı kesilecek. Yani 6 aylık bir haktan yararlanabiliyorsak bu süre otomatikman 4 aya düşecek. Bu da bizim için aslında ciddi bir saldırı anlamına geliyor.

Konveyör'deki işçi arkadaşım, çalıştığımız koşullara her gün küfür ediyoruz, belki sinirlenip duruyoruz ama elimizden bir şey gelmeyeceğini düşünüyoruz. Oysa bizim gibi düşünen birçok işçi arkadaşımız var. Onları bulup birlikte hareket etmemiz gerekiyor. **Ancak birlikte hareket eden işçiler kazanırlar. ■**

Mersin'de Eleks Konfeksiyon İşçileri Mücadele Ediyor

■ Mersin'den bir grup UID-DER'li

Bir süreden beri patronun saldırılarına karşı mücadele eden Mersin'deki Eleks konfeksiyon işçileriyle görüş-tük. İşçiler yaşadıkları sıkıntıları ve mücade-lerini anlattılar. Eleks konfeksiyon atölye-sinde, 2008 yılının Ağustos ayından itiba-ren işçilerin mesaiileri ödenmemeye, üc-retleri zamanında verilmemeye başlan-mış. Bir süre sonra da işçi sayısı 230'dan 150'ye düşürülüp çalışma saat-leri uzatılarak, cumartesi günleri de zo-runlu mesai uygulaması başlatılmış. İşçilerle bir toplantı yapan patron, "sigor-ta primini birkaç ay boyunca 15 gün ödeyeyim, ekonomik kriz belimizi bükü-yor, karşılıklı özveride bulunursak hep be-raber doğrulabiliriz" laflarıyla işçilerin kar-şısına çıkmış. İşçiler de yıllardır oraya emek verdikleri düşüncesiyle atölyenin ka-panmasını ve arkadaşlarının işsiz kalmasını is-temedikleri için başka çarelerinin olmadığına karar verip patronun teklifini kabul etmişler. Oysa onlar "yüce gönüllülük" edip hakları-ndan vazgeçerek patrona 15 günlük primlerini bahşetseler de, patronları izin istedikleri günlerdeki primlerini bile sigortanın yatırıldığı günlerden düşmüş.

Mesaiiler ödenmemeye devam etmiş, ücretler za-manında yatırılmamış.

Yaşananlar üzerine işçiler seslerini yükselt-meye başlamışlar. İşçiler aynı zamanda araların-da 3 kadın, 2 erkek işçiden bir komite oluşturarak neler yapabileceklerini tartışmışlar ve fazla mesai-ye kalmama kararı almışlar. Bunun üzerine patron duvara şu yazıyı asmış: "Çalışan işçilerin dikkatine! Atölyemiz ekonomik krizden dolayı bir süre kısa dönem çalışma şeklinde faaliyet gösterecektir." İşçilere göre patron birkaç ay ortadan kaybo-larak, işçilerin bu süre içerisinde dağılmasını bekliyor. Oysaki emekliliğine 5,5 ayı kalmış olan komite içerisindeki kadın işçi şöyle açıklıyor kararlılığını: "Emekliliğime 5,5 ayım kaldı. Kocam rahatsız ve bakımına muhtaç. Ama ben haklarımın peşini bı-rakmayacağım. **Bizden sonra orada çalışacak olanlara bırakacağımız haklar olmalı.** Mücadeleye tüm ka-rarlılığımızla devam edeceğiz." Komiteden erkek bir işçi ise; "15-20 yıl-dır arı gibi çalışıyoruz. Çocuklarımızın ve güneşin yüzünü görmeden. Hayatımızın şu 1,5 ayında yokluğu dibine kadar yaşa-dık" diyor. ■

Deneme Süresindeki İşçi, İşçi Değil midir?

■ Tuzla'dan bir deri işçisi

Patronlar, işçilerin bilincine, deneme süresindekilerin işçi sayılmadığı, sigortasının yapılamayacağı, toplu iş sözleşmesinden yararlanamayacağı gibi yalanlarla var olan haklarımızı elimizden alıyorlar. Deneme süresindeki işçiler hiçbir sebep gösterilmeden işten atılabiliyor. Oysa İş Kanununda söz konusu madde böyle düzenlenmemiştir. **Deneme süresinde olsa da işçi işten atıldığında patron geçerli bir sebep göstermek zorundadır. Sigortasının yapılması zorunludur ve sosyal haklardan yararlanmak hakkıdır.** Ama bizler örgütlü bir şekil-de patron karşısında duramadığımız için onlar da yasayı istedikleri gibi kullanabiliyor.

Bizler birbirimize sahip çıkmadığımız sürece kimse bize sahip çıkmaz. Ancak ve ancak biz işçiler kendi aramızda bölünmeyip patronlar sınıfı karşısında hep birlikte durabilirsek insanca yaşayabileceğimiz koşulları yaratabiliriz. ■

Isuzu Üretime Ara Verdi

■ Gebze'den bir işçi

Gebze Şekerpınar'da bulunan Isuzu fabrikası, "pazarda-ki daralma" sebebi ile üretime ara verdiğini açıkladı. Isuzu ile birlikte tedarikçi ve yan sanayiye üretim yapan on-larca atölye ve fabrika da bu durumdan etkilendi. Benim çalıştığım fabrika da Isuzu'ya parça üretimi yapıyordu. Isuzu'nun üretime ara vermesi ile birlikte çalıştığım fabrika daralmaya gideceğini açıkladı. Elbette daralmaktan kastet-tikleri şey işçi kıyımı. İşçiler işten atılıp atılmayacaklarını merakla bekliyorlar. "Gerçekler direngendir" sözü bir defa daha doğruluğunu ispatladı. Birileri, krizin "son etkilerinin" simitle, sakızla ve gülle ortadan kaldırılabileceğini söyleye-rek bizimle dalga geçiyor.

Kış ortasında insanları tek-rar tekrar işsizliğin pençe-si-ne atan bu krizi, çi-çekle böceklerle bekleyerek değil örgütlenerek alt edebiliriz. ■

Yaşadığım Soruna Nasıl Çözüm Buldum?

■ Kartal'dan bir matbaa işçisi

İşçi kardeşler, sizlere fabrikamızda yaşadığımız sorunlar ve bunların çözüm yolundan bahsetmek istiyorum. Bizim sorunlarımızın en başında patronumuz yer alıyor. Patronumuz bizlerin her zaman daha çok çalışmasını istiyor. Birazcık dinlenmek isteyen kadın veya erkek işçi arkadaşlarımıza çok ağır hakaretlerde bulunuluyor. Patronumuz ücretlerimizi arttırmıyor. Çeşitli bahaneler ileri sürerek ücretlerimizi arttırmamak için bizleri sürekli oyalıyor. İkramiye ve sigorta gibi sosyal halkamızı da vermiyor. Bu haklarımızı lüks olarak görüyor. Patronumuzun adını dahi duymak istemediği haklarımızdan biri de sendikadır. Patron ne gerek var diyerek sendikalaşmamızı asla istemediğini sürekli söylüyor. Yaptığı toplantılarda bunu dile getirip üstü kapalı tehditler savuruyor ve böyle girişimlerde bulunanlar varsa vazgeçsin mesajı veriyor.

Yaşadığımız bu ve benzeri sorunlara karşı patronumuzla tek bir konuda dahi aynı düşünmediğimi görmüş oldum. Bugüne kadar bazı işçi arkadaşlarım dayanamayıp istifa ettiler. Ama patron çalıştıracak bir sürü işçi buldu ve hep daha fazla kazandı. Biz ise yoksulluğa talim etmeye devam ediyoruz. Bu duruma bir çözüm bulamadığımızdan bazılarımız böyle gelmiş böyle gider diyor, bazılarımızın morali ise sürekli bozuk. **Benim gibi olanlarsa sorunlarımızın bir çözüm yolu olmalı diye araştırmaya devam ediyor.** Ben uzun uzun patronun neden böyle davrandığını düşündüm ve cevabını sonunda buldum. Bunu, bana yardımcı olan *İşçi Dayanışması* bültenine ve UİD-DER'e borçluyum. Onlarla fabrika önlerinde dağıttıkları bülten aracılığı ile tanışma fırsatı buldum. Başta bülten almaktan korktum. Fakat sonra cesaretimi topladım, bülteni almaya ve okumaya başladım. Böylece aklımı kurcalayan sorulara cevap bulmaya başladım.

Patronlara karşı mücadele etmek için bizlerin bir sınıf gibi birleşmesi gerekiyor. Bunun için bizler hep beraber **örgütlenmeli ve mücadele etmeliyiz.** Son olarak diyorum ki biz işçiler hep beraber tüm patronlara karşı mücadele vermeliyiz. Hem sinekleri öldürmeli hem de bataklığı kurutmaliyiz.

Visteon'da İşçiler Kazandı!

■ Gebze'den bir metal işçisi

Ben bir önceki mektubumda Visteon fabrikasında arkadaşlarımızla giriştiğimiz bir eylemden bahsetmiştim. Alacağımız olan sendikal farkları aylardır oyalayan yönetim, fabrika önünde yaptığımız eylem ve tanıdığımız 1 haftalık sürenin son günü olan cuma günü tüm alacaklarımızı hesaplarımıza yatırdı. Fabrikadan ayrılalı yaklaşık 10 ay olmasına rağmen, temizlik malzemeleri, alış-veriş çekleri ve ayakkabı fişlerini dahi vermek durumunda kaldılar. Daha önce **"yasal hiçbir alacağınız yok"** diyen şirket yöneticileri birden yasal olarak vermek zorunda oldukları şeyleri bile verme gereği duydular.

Arkadaşlar olarak örgütlü mücadelenin başarı getireceğini bir defa daha gördük. O yukarıdan vahiyyle geldiğini zannettiğimiz hakların bu düzeydeki bir örgütlülükle bile ne hale geldiğini yaşayarak gördük. Geçen mektubumda belirttiğim bir arkadaşımın sözü hâlâ kulaklarımda çınlıyor. **Biz daha önce bu fabrikada bu kadar örgütlü olabilseydik şimdi hepimiz çalışıyor olacaktık!** Bugün bunu diyen işçilerin yarın şu sözlerle saflarımızda yer alacağına tüm yüreğimizle inanmalıyız. ■

Kadın-Erkek Mücadelede Birlik Olalım

■ İkitelli'den bir kadın işçi

Öncelikle ÜİD-DER'e teşekkürlerimi sunuyorum bana bilinç verdikleri için. Burada her şeyi öğreniyoruz. Bize nasıl haksızlık yapıyorsa dünyanın her yerinde yapıyor işçilere. Onlar da bu haksızlıklara karşı çıkmak için bir aradalar ve bir şeyler için mücadele ediyorlar. Kadınlara baskı neden? Evde, işte, sokakta... Biz insan değil miyiz, bizim de haklarımız yok mu? Kadın-erkek neden ayrılır ki, bizim eşit olmamız lazım her konuda, birleşmemiz birlik olmamız, mücadeleye atılmamız gerekmez mi hep birlikte? Sonuçta her şey bizim elimizden geçmiyor mu? Hepimiz sınıf kardeşi değil miyiz, soruyorum size. Birlik olup, bir mücadele altında toplanıp nasıl haklarımızı öğrenebiliriz? Patronlara karşı ezilmemeyi, boyun eğmemeyi, yeri geldiğinde cevabımızı nasıl vereceğimizi öğrenmek varken, niçin biz kadınlar bu kadar eziliyoruz?

Bizim ürettiklerimiz hep patronlara, ya onların bize yaptıkları! Bizi ezmek, bizi susturmak, üç kuruş paraya çalıştırmak istiyorlar. Gözümüzü açıp haklarımızı savunmalıyız. Ben her zaman kadın-erkek eşitliğine inanıyorum. İnsan bir şeyleri tek başına başaramaz, birlikte olmadan bu savaşı kazanamayız. **Gelin el ele verelim, birlikte bu sınıf mücadelesinde özgürlüğe doğru yürüelim.**

Gelin işçi kardeşlerim birleşelim. Siz de artık öğrenin patronların bizi nasıl sömürdüğünü ve bizim de her şeye rağmen ayakta olduğumuzu görün. Görün ki açılın göz bağlarınız. Ben ezilmek istemiyorum, patronların hâkimiyetinde olup istedikleri şeyleri elde etmelerini hiç istemiyorum. Olan biz işçilere olmuyor mu? Biz işçiler sonuçta aynı çatı altında çalışıyoruz. Hepimiz bir ekmeği bölüşmüyor muyuz? Bizim istediğimiz insanca bir yaşam. Haksızlıklara göz yumarak böyle devam etmez bu hayat. **Hepimiz birlik olalım, büyütelim örgütlü işçi sınıfı mücadelesini!** ■

Hamile İşçi Kadınlara Baskı Yapılıyor!

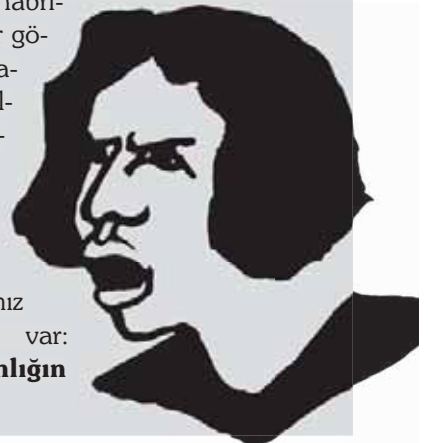
■ Kocaeli'den bir kadın metal işçisi

Hamile kadınları hazmedemeyen patron, hayli rahatsız olmuş olmalı ki bize bir iş çıkışında sağlık semineri verdimişti. Doktor aile planlaması üzerine seminerini, çok çocuk sahibi olmanın maddi sıkıntıları beraberinde getireceğini söyleyerek noktalamıştı. Oysa bizler yaşanan tüm sıkıntıların kaynağının patronların kâr hırsı olduğunu çok iyi biliyoruz. Bundan dolayı işyerinde yeni anne adaylarına insanlık dışı muamele yapılıyor. Sözcükler biz işçi kadınların içler acısı durumunu ifade etmeye yetmiyor. İşyerinde sendika olmasına rağmen yaşanan sorunların önüne geçmek için temsilciler hiçbir çaba sarf etmemektedirler. **2008'in başından bu yana 4 arkadaşımız bebeğini kaybetti.** Bunun sebebi ise hamile oldukları bilindiği halde ağır işlerde çalıştırılmalarıydı. Görüyoruz ki, gözü dönmüş patronların kâr hırsı anne karnındaki ufacak

bedene bile kıymaktadır.

Bir işçi kadının yaşadığı sıkıntılara ve sorunlara bakın, bir de patron kadınların durumlarına. Bizler hasta, hamile ve özürlü denmeden bu halde bile sömürülüyorken, patron sınıfının kadınlarının eli sıcak sudan soğuk suya değmemektedir. Neden dersiniz? Çünkü bu kadınlara bir patron adayını daha dünyaya getireceği için titizlikle bakılır. Oysa emekçi kadınlar ağır işlerde çalıştırılırken hamilelikle ilgili patronun umurunda bile değildir.

Dostlar, biz kadın işçiler bu ve benzeri sıkıntıları derinden yaşıyoruz ve hiçbirimizin durumu diğerimizden farklı değil. Bu yüzdendir ki tüm fabrikalarda örgütlenmek acil bir görevdir. Bizler fabrikalarda kadınıyla erkeğiyle işçi sınıfı olduğumuz için patronlar tarafından sömürülüyoruz. Bu yüzden örgütlenmeli, örgütlemeli ve mücadele bayrağını yükseltmeliyiz. Hiçbir zaman unutmamamız gereken bir gerçeğimiz var: **Kadının kurtuluşu insanlığın da özgürleşmesidir!** ■

Meslek Hastalıkları Kaderimiz Değil!

Fabrikalarda ve işyerlerinde iş güvenliği tedbirleri alınmadığı için, her yıl binlerce işçi meslek hastalığına yakalanıyor. Pek çok işçi kardeşimiz ise meslek hastalığından dolayı erkenden göçüp gidiyor dünyadan. Çok sayıda işkolu kanser gibi amansız meslek hastalıklarına yol açıyor. Meslek hastalıklarına yakalananlar kayıtlara olduğundan daha az yansıyor. Örneğin Türkiye’de her yıl yaklaşık **80 bin kişi** meslek hastalığına yakalanıyor, ama bu sayı istatistiklerde görünmüyor. Yani ne önlem alınıyor ne de denetim yapılıyor. Meslek hastalığından dolayı ölenlerin sayısı da ne yazık ki kayıtlara yansımıyor. Ankara Meslek Hastalıkları Hastanesi yetkilileri **her yıl 2 bin kişinin meslek hastalığından dolayı öldüğünü** söylüyor, ama kayıtlara geçen ölüm sayısı bir ya da iki kişiyi geçmiyor.

Patronlar ve devlet yetkilileri meslek hastalıklarına gereken önemi vermiyor. Çalışma koşullarının ağırlaşması, sendikasılaştırma, taşeronlaştırmanın yaygınlaşması, iş güvenliğinden yoksunluk meslek hastalıklarının artmasına zemin sağlıyor. Meslek hastalıkları, işin niteliğine ya da çalışma koşullarına bağlı olarak ortaya çıkan hastalıklardır. Tekstil sektöründe çalışan birçok işçi tozdan kaynaklı olarak **akciğer hastalıklarına** yakalanıyor. Kimyasal üretim yapan fabrikalarda çalışan işçiler **kanser hastalıklarına** ya da **cilt hastalıklarına** maruz kalıyor. Banka ya da çağrı merkezi gibi yerlerde çalışan işçiler **depresyon** hastalıklarıyla karşı karşıya. Gürültülü işyerlerinde çalışan işçiler duyma yetilerini kaybediyorlar. Ayakta iş yapan işçiler **varis** gibi hastalıklarla boğuşuyorlar. Uçucu madde gibi malzemelerle üretim yapan, deri ya da plastik fabrikalarında çalışan işçilerin ciğerleri gün gün eriyor. Madenlerde ve metal fabrikalarında çalışan işçiler metal tozunun bir sonucu olarak çeşitli kanser hastalıklarına yakalanıyorlar. Kot taşıma işçilerinin **silikozis** hastalığıyla nasıl boğuştuklarını ve birçoğunun öldüğünü biliyoruz. Ayrıca vardiyalı çalışma biçimi de uyku ve sindirim bozukluğuna, unutkanlık ve sinir sisteminde hasarlara yol açıyor.

Ne yapmalıyız?

Patronlar işçi sağlığı ve iş güvenliği konularında gerekli tedbirleri almakla yükümlüdürler. Oysa havalandırma sistemi, eldiven, kulak tıkacı, baret ya da maske gibi basit malzemeler işyerlerinde göstermelik olarak bulunmaktadır. Yetersiz ve göstermelik olan bu malzemeler kalitesiz olduğu için de kullanılamıyor. Oturarak iş yapabileceğimiz halde birçok işyerinde oturmak yasaktır. Oysa teknolojinin bunca geliştiği bir dönemde üretim sürecine uygun donanımların işyerlerinde kullanıma sokulması mümkündür.

Öncelikle meslek hastalıklarının gerekli önlemler alındı-

ğında önlenbilir olduğunu bilmeliyiz. İşyerlerimizde rutin sağlık kontrollerinden geçmeyi, **her 6 ayda bir** tam teşekküllü bir hastaneye gönderilerek muayene olmayı ve işyerimizde **işyeri hekimi** bulunmasını talep etmeliyiz. Böylece hastalıkların erken teşhis edilmesi mümkün hale gelir. Ayrıca meslek hastalığına yakalanma durumunda Meslek Hastalıkları Hastanesine başvurarak hastalığımızı tespit ettirmek hakkımızdır. Türkiye’de İstanbul, Ankara ve Zonguldak’ta olmak üzere **üç tane meslek hastalıkları hastanesi** var. Muayene için doktora gittiğimizde bu hastanelerden birisine sevk edilmemizi isteyebilir ya da doğrudan bu hastanelere gidebiliriz. Sosyal Güvenlik Kurumu meslek hastalığına yakalanmış işçiye, sağlık yardımı yapmak, geçici iş göremezlik süresince günlük ödenek vermek, sürekli iş göremezlik halinde ise gelir bağlamak zorundadır.

Ancak bu yasal haklarımız bile mücadele etmeden hayata geçirilmemektedir. Meslek hastalıklarının önüne geçmek mümkünken, patronların kâr hırsından dolayı her sene yüzlerce işçi hayatını kaybediyor, binlercesi ise yaşamını bu hastalıklarla boğuşarak sürdürüyor. Eğer örgütlenip mücadele etmezsek bu ölümler ve hastalıklar devam edecek. Meslek hastalıklarını ortaya çıkartan koşulları ortadan kaldırmak, gerekli önlemlerin alınmasını sağlamak, insan ömrünü yıpratarak hastalıklara davetiye çıkartan uzun çalışma saatlerine dur demek ve ücretlerimizi yükseltmek için mücadele etmemiz şart!

İş Saatleri Düşürsün!

İşçi Sağlığı ve İş Güvenliği Kurulları Kurulsun ve İşçilerin Denetimine Verilsin!

Her Hastaneye Meslek Hastalıkları Bölümü Kurulsun!

Herkese Parasız Sağlık Hakkı!

İşçi Sınıfı Basını İle Güçlüdür!

Kardeşler, son dönemde işçi basını üzerindeki baskılar kiyice artırdı. İşçi sınıfının çıkarlarını savunan, toplumsal kurtuluş yolunda mücadele veren ve kapitalist sömürü düzenine muhalif olan işçi basını patronlar sınıfının devleti tarafından susturulmaya çalışılıyor. İşçi basınının susturulmasına tepkisiz kalmamak ve sahip çıkmak tüm işçi kardeşlerimizin sorumluluğudur.

Dünyada ve Türkiye’de meydana gelen çeşitli türden olayları anlatmak üzere renklisi, siyah beyazı, resimlisi ile çeşitli türden günlük, haftalık ve aylık gazeteler, bültenler çıkar. Onca çeşitliliğe rağmen tüm bu gazeteleri özünde iki temel sınıfa ayırabiliriz. Adları ne olursa olsun, sayıları ne kadar çok olursa olsun bir grup gazete daima patronlar sınıfının çıkarlarını, **gazete bayilerinde pek bulunmayan bir diğer grup gazete ise işçi sınıfının çıkarlarını savunur.**

Sermaye sınıfının sahip olduğu gazeteler, patronların çıkarlarını ifade eder. Elbette patronlar çıkarttıkları gazetelerde kendi çıkarlarını tüm toplumun çıkarlarıymış gibi yansıtır. Borsada hangi şirket kazanmış, işçi eylemleri nasıl bastırılmış, firmalar nasıl reklâm yapmış gibi haberler bu gazetelerden hiç eksik olmaz.

İşçi basını ise sermaye basınının aksine bir çizgide yayın politikası izler. Dünyaya işçi sınıfının çıkarları açısından bakar. İşçilerin içinde bulunduğu durumu anlatır. Meydana gelen olayları işçi sınıfının çıkarlarına göre yansıtır. İşçi basını, dünyada ve Türkiye’de meydana gelen işçi hareketlerini, sendi-

kal ve siyasal mücadeleleri, iş kazaları gibi haberleri yazar ve yorumlar. **İşçi basını işçilerin gerçekleri öğrenmesini sağlar.**

Tüm toplumu ilgilendiren haberler, patron gazetelerinde farklı işçi gazetelerinde farklı bakış açısıyla ele alınır. Örneğin kriz haberleri patron gazeteleri ile işçi gazetelerinde tamamen başka biçimlerde anlatılır. Patron gazeteleri işçilere fedakârlık yapmalarını, alışı-verişe çıkmalarını, işsizliğe, zamlara sessizce katlanmalarını öğütler. İşçi gazeteleri ise işçilerin taleplerini sıralayarak krizin faturasının patronlara ödettilmesinin vurgular, **ortak örgütlenme ve mücadele çağrısı yapar.** O nedenle patronların çıkarlarını savunan devlet de, işçi basını üzerinde türlü baskılar uygular. Devlet sansür, baskı, para cezaları ile işçi gazetelerinin çıkmasına engel olmaya çalışır. İşte son dönemde artan baskıların ve kapatmaların nedeni de budur.

Kardeşler, şu an elinizde tuttuğunuz *İşçi Dayanışması* da işçi sınıfı basınının bir parçasıdır. *İşçi Dayanışması* sayfalarında işçi sınıfının yaşadığı sorunları ve çözüm yollarını işliyor. Bültenimizde işyerlerinden siz işçi kardeşlerimizin yazıp gönderdiği mektuplar da yer alıyor. Fabrikada yaşadığımız herhangi bir sorunu patron gazetelerinde okumamız adeta imkânsızdır. Bizler sesimizi duyurmak için mektuplarımızı işçi basınına yollamalıyız. İşçi basını hile ve yalana başvurmadan tüm sadeliği ile bize gerçekleri anlatıyor. Bu nedenle tüm işçilerin *İşçi Dayanışması* bültenini daha çok sahiplenmesi gerekiyor. Tarihten de biliyoruz ki mücadeleye atılan işçi kardeşlerimizin en çok ihtiyaç duyduğu araçların başında işçi basını gelmiştir. **Yayınlanan her gazete, bülten ve kitap işçilerin gözü, kulağı olmuş ve onların ortak aklını ifade etmiştir.** Daha çok işçinin sınıfımıza ait gerçekleri bilmesi, yaşadığı olayların gerçek nedenlerini öğrenmesi için, **İşçi Dayanışması’na sahip çıkmalı, okumalı ve okutturmamızdır.**

